

Letu Zdar

ČASOPIS CHOVATELŮ POŠTOVNÍCH HOLUBŮ
ČASOPIS CHOVATEĽOV POŠTOVÝCH HOLUBOV
MAGAZYN HODOWCÓW GOŁĘBI POCZTOWYCH

POLÁŠEK MICHAEL & MARTIN
1. GENERÁLNÍ MISTŘI ČESKÉ REPUBLIKY 2014

XXXIV. OLYMPIÁDA FCI 2015
HUNGARY BUDAPEST 2015
V ČÍSLECH - V ČÍSLACH - IN NUMBERS

XXV. ROČNÍK/ROCZNIK

2. ČÍSLO / NUMER

ÚNOR / FEBRUÁR / LUTY 2015

1. GENERÁLNÍ MISTŘI ČESKÉ REPUBLIKY 2014

POLÁŠEK Michael & Martin

Ing. Stanislav Matuška

Jméno Polášek skloňují ve svých myslích chovatelé poštovních holubů již dlouhou řadu závodních sezón. Dříve to bylo hlavně v souvislostech s dlouhými tratěmi, v poslední době však jejich holubi získávají vavříny na všech typech tratí. Jejich jméno mezi chovateli však koluje i díky jejich vysokoškolskému veterinárnímu vzdělání. Existuje totiž jen málo veterinářů a chovatelů poštovních holubů v jedné osobě a zde, v Holešově, se objevili hned dva na jednom dvoře. Jejich osvětová i praktická „zdravovědná“ činnost se příznivě odrazila a vlastně neustále odráží v celé řadě chovů. Mnozí z nás jsou jim vděční za překonání obtížných situací na svých holubnicích a proto využiji stránek časopisu Letu Zdar k tomu, abychom jim jménem všech za jejich činnost upřímně poděkoval.

Stopy chovu Polášek jdou vysledovat již kolem roku 1960, kdy se jeho zakladatel, tehdy desetiletý Michael, infikoval chovatelským virem. Nejprve ho zajímali dědečkovi moravští pštrosi a němečtí výstavní. Postupně se však propracoval až k holubům poštovním. Závodit začal ještě v Úsově, obci známé hradem s bohatými loveckými sbírkami, který je cílem mnoha školních a rodinných výletů. Zde jsme ho poprvé navštívili společně s Radkem Muchou, jako svého konkurenta závodícího v OVS Olomouc, oblasti rozkládající se tehdy od Přerovska s ing. Horymírem Březinou až po polské hranice na Jesenicku. To byl, hodnoceno současnou optikou pohledu, skutečný holubářský pravěk.

Michael se začal holubům plně věnovat až po ukončení vysoké školy v roce 1976, ale to se již dostáváme do Holešova. První holubi samozřejmě pocházeli od místních holešovských chovatelů. Brzy však napsal o holoubata třem známým chovatelům, panu Gazárkovi, Pajunčíkovi a Boleslavu Novotnému. Úspěšný kontakt na pana Novotného se ukázal jako rozhodující pro celou jeho chovatelskou budoucnost a byl základem jejich dlouholeté, přátelské a všestranné spolupráce. Nejúspěšnější z holubů pana Novotného se ukázaly posily z linie Roosens. Srovnatelný význam na Michaelův chov pak měla pouze spolupráce s nedávno zesnulým Josefem Janalíkem z Kurovic. Posily z jeho prochovaného kmene Fabry – Espt byly zkrátka vynikající. Udržování Janalíkových linií v příbuzenské plemenitbě ještě nebylo tou pravou cestou. Takto vychovaní holubi ztráceli svoji bojovnost a teprve jejich křížení přineslo to pravé chovatelské ovoce.

Jak běžel čas, vedle Michaela dorůstal jeho syn Martin. A jako každý otec – holubář, si i Michael samozřejmě přál, aby se jeho syn stal holubářem. V drtivé většině zůstávají podobná přání nevyslyšena, ale v tomto případě se dobrá věc podařila. Martin naplno zdědil zálibu po svém otci, holoubci ho zajímali odmalička, až dorostl ve skutečného chovatele se vším všudy. To, že nejde o žádný synův krátkodobý rozmar bylo roku 1993 zpečetěno změnou názvu závodního týmu z Polášek Michael na Polášek Michael & Martin.

Původní základ Poláškovy chovu byl poprvé doplněn roku 1993 o holuby dvojnásobného vítěze Evropského poháru dlouhých tratí, belgického chovatele Hillaire Verhellena. Chov tohoto vynikajícího borce byl založen na holubech Catrysse a import byl trefou do černého. Proto Polášci import opakovali ještě v letech 1997 a 2002. Potomci křížení výchozích holubů na Verhelleny v podstatě tvoří základ holubníku zejména v kategorii dlouhých tratí. Tímto konstatováním se dostáváme do našeho tisíciletí a bude proto lepší, když slovo předám našim Generálními mistrům, aby osobně naše čtenáře seznámili s novinkami a hlavně s praxí, která dovedla jejich tým až k metám nejvyšším.

Matuška: „Především vám gratuluji k zisku nejvyššího titulu, 1. Generálním mistrům České republiky 2014. Čtenáři již byli seznámeni s genezí vašeho chovu od doby vzniku až po toto tisíciletí. Já osobně považuji rok 2000 za rok nejen magický svou číslovkou, ale i za rok, kdy začínalo docházet ke změnám majícím o něco později v našem holubářském sportu zásadní vliv a význam. Ke změnám v možnostech nákupu chovných posil, ke změně chápání podstaty holubářství, k tomu současně, ruku v ruce, dochází ke generační výměně chovatelů, čímž veškeré změny ještě více graduji. Jak se tyto vlivy odrazily ve vašem chovu?“

Michael: „My jsme byli vždy úspěšnější na dlouhých tratích, což se dalo, vzhledem k původu našeho chovu, předpokládat. Rezervy jsme viděli na krátkých a středních tratích. Současně jsme samozřejmě zaregistrovali narůstající význam zisku dobrých koeficientů. Tradiční soutěž o Mistra oblasti dostala v podobě koeficientu vážného konkurenta. Koeficienty existovaly i dříve, ale jejich význam byl mnohdy až druhořadý.“

„Řadu let se přátelím s panem Josefem Žochem, žijícím od roku 1984 v Mnichově. V Německu sice nikdy holubařit nezačal, ale „holubařinu“ si z bývalého Československa s sebou odnesl. Stále sleduje aktuální vývojové trendy jak na německé, tak i na belgické a holandské holubářské scéně. Zjistil, že tam existují chovatelé závodící na krátkých a zejména na středních tratích na vysoké úrovni s poměrně malými stavy holubů. Právě u takových se dají holubi koupit za rozumnou cenu a vlastně z jádra jejich chovů.“

TOP ÚSPĚCHY CHOVU POLÁŠEK MICHAEL & MARTIN

- 1. Generální mistři České republiky 2014
- 1. Inter mistři v rámci České republiky 2014
- 1. Mistři České republiky ročních holubů 2013
- 1. Generální mistři Moravy a Slezska 2013
- 1. Mistři Moravy a Slezska krátkých a středních tratí 2013
- 1. Mistři Moravy a Slezska dlouhých tratí 2009
- 1. Mistři Královského mistrovství Moravy střed 2013
- 1. Mistři Královského mistrovství Moravy střed 2009
- 1. Mistři OS Zlín v letech 2008, 2009, 2010, 2013, 2014
- 1. Generální vicemistři České republiky 2008
- 1. Vicemistři České republiky krátkých tratí 2013
- 1. Vicemistři České republiky středních tratí 2012
- 1. Vicemistři České republiky dlouhých tratí 2008, 2009, 2014
- 1. Vicemistři České republiky holubat 2012
- 1. Vicemistři Moravy a Slezska dlouhých tratí 2003
- 1. Vicemistři Moravy a Slezska krátkých a středních tratí 2014
- 1. Vicemistři Generálního mistrovství Moravy a Slezska 2014
- 7 holubů na Olympiádách a na Evropské výstavě

Martin: „Roku 2007 jsme navštívili výborné belgické chovatele, kterými byli Cyriel Verbeeck, Kenny Hollanders a Wilfried Mühlenstrodt. Posledně jmenovaný sice již chová větší počet holubů, ale kvalita jeho odchovanců z krve Gaby Vandenabeele se nedala přehlédnout. Ukázalo se, že jsme ani v jednom případě nešlápli vedle a hned první odchovy po těchto holubech se dokázaly výrazně prosazovat nejen v konkurenci oblasti, ale i v nadoblastních soutěžích, což bylo ještě důležitější. Tím jsme vytvořili základ pro závody na krátkých a středních tratích.“

„V současné době se snažíme chovnou voliéru doplňovat o dobře vytipované jedince vynikajících zahraničních chovatelů, jejichž rodiče nebo prarodiče jsou základními nebo výjimečnými závodními holuby. Tak se k nám dostali vnukové takových borců, jakými jsou „Figo“, „Olympiade“ a „Chipo“. Myslím si, že tímto způsobem udržíme náš chov v dobré kondici.“

Matuška: „Když jsem ve své první otázce konkretizoval novou éru našeho holubářství rokem 2000 plus, pak jsem se patrně trefil. Ve vašem případě sice nedošlo ke klasické generační výměně, ale v rodinném tandemu se velmi výhodně skloubily dlouholeté zkušenosti otce s energií a dynamičností syna. Seznamte někdo z vás, prosím, naše čtenáře se způsobem vedení svého závodního týmu, s počty chovaných holubů a holoubat.“

Michael: „Ať mluví Martin. Já ho budu jenom z dálky kontrolovat (smích).“

Martin: „Závodíme metodou klasického vdovství se 60-ti vdovci. Z toho je pravidelně 25-30 ročáků, což je nutný, současný trend. V mládí je totiž dravost! Tito vdovci sedí ve třech odděleních, ale nemáme je rozděleny podle jejich zaměření na dlouhé, krátké a střední tratě. Vdovce krmíme samostatně v budnicích a krmnou směs jim měníme podle toho, zda budou, či nebudou nasazeni, zda poletí krátkou nebo dlouhou trať.“

„Holoubat pro sebe odchováváme zhruba 90. V holoubčím oddělení se však snažíme nemít více jak 70 kusů. V praxi to znamená, že když chceme z II. líhně odstavit 15 mlád'at, vyřadíme předtím podle ruky 15 holoubat z I.líhně a tak dále. Na původy v těchto případech vůbec nehledíme. Máme totiž rádi holuby, kteří jsou kromě původu i pěkně stavění. Odstavená holoubata držíme v takovém přírodnějším režimu a jejich závodů využíváme spíše jako jejich testu. Přesto dokážeme i vyhrát, ale zisk 1.ceny není naší prioritou.“

Matuška: „Nyní musí přijít více jak logická otázka. Jak se udržuje dobrý zdravotní stav na holubníku dvou veterinářů? Jaké tajnosti nám tedy prozradíte?“

Michael: „Obávám se, že na tajnosti nedojde. Zásady udržení dobrého zdravotního stavu již byly mnohokrát popsány. Problém mnohých je však v tom, že na svém holubníku provádějí nahodilé a nepravidelné zákroky. To se pak napáchá více škody jako užitku. My se snažíme provádět veškeré léčby v období klidu začínající měsícem listopad (november). Ale teď se vraťme k právě ukončené závodní sezóně. To našim vdovcům dopřejeme odměnu. Zapáříme je a necháme odchovat holoubata do stáří 14-ti dnů. Poté mlád'ata z holubníku odcházejí. Odneseme budníky a do oddělení namontujeme latě. Ze tří vdovských oddělení takto vznikne prakticky oddělení jedno. Zde jsou spolu holubi i holubice až do února (február). Vnitřní zařízení venku, mimo holubník, vyčistíme a vydesinfikujeme. Do konce pelichání krmíme směsí nejvyšší kvality s přísadkami mleziva, pивních kvasnic a pelichacích granulí. Holubům vaříme čaje, připravujeme vývary z česneku, jitrocele, hluchavek, podáváme Naturaline.“

„Teprve až po úplném přepelichání provádíme kúru širokospektrálním antibiotikem. Koncem měsíce prosince (december) celý chov, včetně holoubat, vakcinujeme proti paramyxoviroze. Holoubata byla již dříve vakcinována a to nejdříve po odstavu a ještě důležitější pak byla jejich revakcinace po třech až čtyřech týdnech. V roce vylihnutí tedy mají tři vakcinace a na to mnozí chovatelé nedbají. Asi tři týdny poté diftovacem vakcinujeme proti neštovicím. Opět celý chov. Látku vtíráme do pérových folikul abychom mohli sledovat reakci.“

„Minimálně dva týdny před pářením, to bývá obvykle kolem 15.3, však musí být na holubníku klid. Ale ještě týden před tímto klidem provedeme týdenní léčbu trichomoniády. Používáme metrozol, přípravky však střídáme.“

„Po týdnu sezení na vejcích vakcinujeme salgenem proti salmonelóze. V tomto případě nastupuje imunita velmi brzy, prakticky po třech, maximálně pěti dnech. Budu se opakovat v tom, že mnoho chovatelů vakcinační programy a preventivní zásahy v období klidu absolutně potlačují. Zvláště vakcinace musí být prováděny pravidelně a hlavně dlouhodobě. Jinak nemají žádný smysl!

Matuška: „S těmi nahodilými zásahy máš stoprocentní pravdu. Mnohokrát slyším, tu vakcinaci jsem nikdy nedělal, proč ji opakovat, to není potřeba a podobné „vědecky“ zdůvodněné nesmysly. Jenže takoví chovatelé neškodí jen sami sobě, ale i těm ostatním. Vraťme se však na váš holubník. Blíží se termín páření, důležitý bod pro každou závodní sezónu. Jak pokračujete, jak stanovujete bod „P“, tedy termín páření.“

Martin: „Přesný termín stanovujeme tak, aby naši vdovci závodili první dva víkendy z holubat jako polovdovci. Není to ideální, ale umožňuje nám to pod vdovce podsazovat nějaká vajíčka od chovných holubů. Praxe pak vypadá tak, že po 14-ti dnech stárí holubat oddělíme z budníku vdovců holubice s jedním mládětem do tzv. školky, tedy do oddělení pokryté slámou. Zde holubičky svoje mláďata společně dokrmí. Na budníku zůstává vždy sameček s druhým holoubětem a dotyčné první dva závody, jak jsem již řekl, odletí jako polovdovci. Výsledky bývají vždy poměrně dobré. Tímto postupem sledujeme pozdější nástup špičkové formy, který se oddálí směrem k vrcholu závodní sezóny. To bývá bodově výhodnější.“

Matuška: „Již jsme v období závodů, ale po zimním lenošení přece musíte své holuby do nějaké základní závodní formy vůbec dostat. Jen tak přece nemohou být nasazeni a to ani na nějakou krátkou trať.“

Martin: „Před zahájením závodní sezóny prakticky obden samce vyvážíme k tréninkovým letům. Jezdíme po dálnici do Vyškova nebo Rousínova vzdálených 45 – 55 kilometrů a těmito tréninky sledujeme spálení jejich vnitřního tuku. Takto jsou dobře připraveni na novou závodní sezónu. Vlastní přechod na klasické vdovství se děje po nasazení na druhý závod. Samce nasadíme z holouběte, ale po návratu ho na budníku již očekává jeho holubice. V týdnu před třetím závodem, třeba ve středu, provádíme vždy tzv. „kolečko“. Samcům ukážeme holubice a vyvezeme je na 10 kilometrů. Po příletu na ně holubice čekají v budnicích. Poté stejný postup provádíme ještě dvakrát. Tedy třikrát v jednom dni, ale jsme na to dva a to je výhoda. Jde o časově i fyzicky velmi náročnou akci, která má za cíl vštípit holubům do jejich hlaviček vdovský systém.“

Matuška: „Závodní sezónu máme tedy zdárně rozběhlou. Jak motivujete vdovce před dalšími závody? Ukazujete holubice, neukazujete, případně kdy a jak dlouho? To jsou klasické otázky.“

Michael: „U nás je to trochu složitější, protože o holubice se ve větším oddělení s 35-ti kusy starám já a ve dvou menších odděleních s 25-ti kusy Martin. Já mám u svých vdovců otevřené budníky, v nich otočené misky a holubice tam vpustím naráz. Martin naopak k samcům do budníku nosí vdovy individuálně. Výsledek je ve svém důsledku stejný, ale každý holub má pokaždé stejnou přípravu a to až do konce sezóny beze změny.“

Matuška: „Jistě se snažíte své holuby nasazovat každý týden. Ale to jde jen do termínu prvního dlouhého závodu, protože pak u většiny chovatelů dochází k rozdělení týmu na týmy dva.“

Martin: „Samozřejmě se snažíme nasazovat každého holuba každý týden. Ti z holubů, kteří však z různých důvodů nasazení nejsou, ty zavřeme do koše a po závodě je vyvezeme na 10 kilometrů. Zde je vypustíme, doma je čekají jejich holubice, čímž simulujeme právě proběhlý závod. Každý závodník po svém příletu, až se trochu napije a nakrmí, je zavřen s holubicí ve

svém budníku. Na oddělení je tak klid a žádný holub v něm nelétá. Partnery spolu necháváme z krátkých a středních tratí maximálně dvě hodiny. Po návratu z dlouhé trati, když pozorujeme, že holub nemá o holubici zájem, tak je rozdělíme dříve.“

„Došli jsme s tátou k názoru, že nezáleží na tom, zda ukazovat či neukazovat holubice, nezáleží na délce jejich společně stráveného času, podstatné je vybrat si systém, se kterým jste sami úspěšní a tento pak ale stoprocentně dodržovat. V různých reportážích jsou přece popisovány různé systémy a vždy jde o úspěšné chovatele. Nejdůležitější v každém systému jsou jednoznačně kvalitní holubi.“

Matuška: „To je samozřejmě pravda. Ale kvalitním holubům je třeba pomoci kvalitní motivací a péčí. Jinak svůj talent a nadání nemohou plně rozvinout. Proto by mně ještě zajímalo, zda vyvážíte vdovce k tréninkovým letům uprostřed týdne i v závodní sezóně.“

Martin: „V sezóně již své vdovce nevyvážíme. Kolem holubníku však trénují 2x denně. K letu je nijak nenutíme, spíše výjimečně. Naší zvláštností je, že holubníky máme při těchto proletech otevřeny a holubi do nich tak mohou kdykoliv vletět. Máme takové holuby, kteří se třeba po deseti minutách letu s hejnem vrátí a ihned skočí do holubníku. V neděli pak zaletí špičku! Je to jejich přirozenost a nelámeme je proto. Holubům se snažíme ne až tolik pomáhat, ale svými zásahy jim hlavně neubližovat. Důležité je však mít trochu toho štěstí.“

„Jsme pevně přesvědčeni o tom, že vdova dělá vdovce. Samce musí vždy vítat temperamentní partnerka. A to je těžká práce. Čas, který ušetříme tím, že holuby v týdnu nevyvážíme, věnujeme právě našim vdovám. Ty máme umístěny ve zvláštní voliére, kde sedí na latích. V polovině týdne stanovíme, kteří samci půjdou na příští závod. Poté vyhledáme vdovy těchto aktivních závodníků a odneseme je do malých, speciálních budníčků. Zde sedí zatemněné na roštiku o rozměrech zhruba 25 x 25 centimetrů. Zatemnění odstraňujeme pouze v době jejich lehkého krmení. V den nasazování je však krmíme naplno. Tímto opatřením docílíme toho, že se vdova bude na svého samečka velmi těšit. Vdova, která by se zakoukala do své kolegyně, by uvítala samce velmi chladně a ten by pro příště jistě ztratil svoji motivaci.“

Matuška: „Nyní nás vlastně může zajímat již jen samotné krmení a napájení. Protože krmíte samostatně v budnicích, půjde o velmi zajímavou „logistickou“ akci.“

Michael: „Zde máme s Martinem činnosti rozděleny. Já se starám o vodu, Martin o krmivo. První polovinu týdne lze charakterizovat jako restriktivní. Snažíme se holubům pomoci od důsledků zátěže posledního závodu. Nekrmíme čistící směsí, používáme směs Versele Laga Gerry s česnekovým olejem, kmínem, oregánem. Ve vodě mají Naturaline, čistící čaje a čaje na dýchací cesty, případně přípravky tlumící trichomoniády.“

„V druhé polovině týdne se vybraným holubům podávají energeticky hodnotná krmiva typu Super Star a Energy s energetickými preparáty, tekutými kvasnicemi, oleji. Ve vodě Benefeed Energit. Takto krmíme naplno až do sobotního rána. Pak vše odstraníme a do napáječek dáme pouze čistou vodu. Čtyři až pět hodin před košováním prohlížíme holuby a upřesňujeme mistrovská družstva a současně jim kapeme do nosu. Zdůrazňuji pouze do nosu.“

Martin: „Ještě se musím vrátit ke krmení vdovců. Od poloviny týdne máme holuby rozděleny na ty, kteří budou a nebudou nasazení. K tomu musím navíc reagovat na délku tratě a počasí. Potřeby každého holuba podle těchto hledisek reguluji jak množstvím, tak druhem krmiva. Běžně se tedy stává, že v jeden den krmím třemi druhy krmných směsí. Je to složité, ale znovu opakuji. Jsme na to dva. Než si já pohraji s krmením, táta má připraveny napáječky...“

Matuška: „ A co nějaký ten doping? Hodně se o něm v poslední době hovoří. V zahraničí již byly nějaké případy odhaleny. Některé špičkové výkony byly naopak negativním výsledkem dopingové zkoušky potvrzeny.“

Martin: „ To není náš případ. Každé tři týdny potlačujeme trichomoniády výrobkem BS a tyto zásahy střídáme s Chevicetem T, výrobkem bez antibiotik, který očišťuje dýchací cesty. Nic víc. Důraz klademe na prevenci, protože jednoduší je onemocnění předcházet, než ho potom nákladně léčit. Je to stejné, jako u lidí.“

Matuška: „ Loňský rok byl pro vás maximálně úspěšný. Procentická úspěšnost vašeho chovu dosáhla v posledních třech letech hodnoty 65% a to je vynikající. Přesto i v tak vysoce úspěšném chovu se najdou jedinci, kteří nade všechny vyčnívají a určitě mezi nimi budou tři reprezentanti z 34.Olympiády v Budapešti. Naše čtenáře budou zaručeně zajímat jejich krátké charakteristiky.“

Martin: „ Skutečně jde v první řadě o naše olympioniky. Prvním je **11.0266.4101**, který se na Olympiádě umístil na, pro nás, skvělém 4.místě v kategorii Sport D. Tento holub je co do výkonu zřejmě nejlepším závodníkem v naší holubářské kariéře. Začal se výrazně prosazovat již jako roční, kdy v OS Zlín zcela jednoznačně zvítězil v kategorii Sport G - roční holubi a v rámci České republiky se v téže kategorii umístil na 4.místě a byl prvním náhradníkem na Olympiádu v Nitře. V roce 2013 se již u něj, jako u dvouletého, naplno rozvinul jeho závodnický um a v OS Zlín opanoval všechny kategorie, ve kterých soutěžil. Zvítězil v kategoriích A, B, D, H a Super ESO. V rámci republiky zvítězil v soutěži Super ESO a reprezentoval Českou republiku na Evropské výstavě v Brně, kde získal stříbrnou medaili v kategorii Sport D. V letošním roce pak pokračoval ve svých výkonech a výsledkem je již zmíněné 4. místo v kategorii Sport D na Olympiádě v Budapešti. Svou závodní kariéru zakončil vynikajícím "dvojvíkendem", když zvítězil z předposledního závodu z Chebu i z posledního závodu z Rottendorfu. Zejména v poslední pětistovce z Rottendorfu prodal své kvality, když při teplotě nad 30°C a v protivětru porazil společnou konkurenci v OS Zlín i OS Uh.Hradiště s téměř 10ti minutovým náskokem.“

„Druhým holubem, který nás reprezentoval na letošní Olympiádě v kategorii D, je **10.0266.3072**. Tento holoubek zdatně sekundoval v předešlých dvou letech "4101" a patřil ke špičce nejen v OS Zlín, ale i v rámci republiky. V loňském roce reprezentoval Českou republiku na Evropské výstavě v Brně v kategorii A. V letech 2013 a 2014 se stal 5.Super ESO holubem ČR, 6. Sport A v ČR, 5. Sport B v ČR a 6. Sport D v ČR. I on velmi úspěšně závodí již od prvního roku.“

„Třetím "Olympionikem " je **12.0266.507**. Tento holub reprezentoval Českou republiku v kategorii H a na Olympiádě se umístil na 11. místě. Na rozdíl od předešlých dvou holubů začal "507" získávat přední umístění až jako dvouletý. Jako roční sice umístil 9 závodů, ale nepařil ještě mezi nejlepší. V letošním roce však zvítězil v OS Zlín v kategoriích Sport H a Super ESO, za "4101" byl druhý v kategorii Sport B a za oběma výše uvedenými holuby pak třetí v kategorii Sport D. "507" by měl být pilířem našeho týmu v příštích letech.“
Zajímavostí je, že tito naši Olympionici pocházejí ze stejné matky a všichni tři jsou tedy polobratři.“

„Z holubů, kteří se zasloužili o naše poslední úspěchy bychom dále rádi vyzdvihli zejména holuba **10.0266.3001**, který je ze strany otce polobratrem "3072" a který dokázal 2x zvítězit v konkurenci OS Zlín na tratích nad 700 km a jednou zvítězit na sedmistovce i v konkurenci pásma Střed. Tento holub nám svými výkony velmi pomohl při vítězství v Generálním mistrovství České republiky.“

„Dalším holubem, který se podílel na republikovém titulu je **11.0266.4102**, což je produkt z holubů W.Mühlenstroda, původem Vandenabeele. Tento holub dosahuje výborných výsledků zejména na "poctivých" závodech s mírným protivětrm a z jeho úspěchů je nejvýraznější zřejmě 2. ESO holub Moravy krátkých a středních tratí.“

„Poslední dva holuby, které bychom představili a kteří také charakterizují náš současný závodní tým, jsou holubi původem Kenny Hollanders a to **10.0266.4050** a **12.0266.519**. Holubi této krve se na našem holubníku výrazně prosazují zejména na závodech s velkým počtem nasazených holubů, jako je Katowický memoriál a závody krátkých a středních tratí v rámci pásma střed. "4050" dokázal zvítězit ze závodu Krajková (380km) proti 9.694 holubům. V rámci OS Zlín získal z těchto společných závodů ještě 2. a 3.cenu. "519" se již jako roční prosadil na mezinárodním závodu Cheb-Katowický memoriál, kde získal 27.cenu proti 41.284 holubům! V rámci pásma střed se ze stejného závodu umístil na 7.místě proti 6.954 holubům a na 10.místě ze závodu Rakovník proti 4.783 holubům.“

Ze všech uvedených faktů je jasné, že jméno Polášek Michael & Martin budeme na předních pozicích vídat ještě dlouhou dobu. Jejich chov je propracovaný a závodní metody mají úspěšně vyzkoušené. Po oficiální části návštěvy jsme ještě nějakou dobu probírali mnohé současné chovatelské záležitosti. Michaelova a moje manželka si spolu mezitím pěkně popovídaly a vůbec jsme jim nechyběli. Na závěr nám byla představena třetí generace rodu Polášků, Martinův syn Michael junior, snad další budoucí pomocník na holubníku. Popřejme tedy rodinnému klanu mnoho chovatelských úspěchů, samotné rodině pak mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti v tomto i v dalších letech.